

[Indenrigsministeren.]

Jeg vil gerne slutte med at udtrykke glæde over, at det ved denne forhandling har vist sig, at man fra alle sider debatterer ud fra den forudsætning, at man har tillid til, at kommunerne kan klare de ting, de er sat til at klare, uden at vi har de høringer og de godkendelser, som vi her prøver på at reducere. Jeg deler fuldt ud den opfattelse, at kommunerne kan klare det uden, og det glæder mig, at vi er enige på det punkt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Bay):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Med skrivelse af dags dato fremsender ministeren for kulturelle anliggender en skriftlig redegørelse i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 3, om Danmarks radio. Eksemplarer vil blive omdelt. Redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Kirkeudvalget har afgivet betænkning over forslag til lov om ændring af lov om folkekirkenes lønningsvæsen m. m. Eksemplarer er omdelt.

Skriftlig redegørelse.

Af minister for kulturelle anliggender *Nahalie Lind* (20. marts 1974):

Redegørelse om Danmarks radio.

Under en debat her i tinget i begyndelsen af januar blev der af hr. Erhard Jakobsen fremsat et ønske om, at folketinget inden for et par måneder — dvs. inden den nye radiolov træder i kraft den 1. april — kunne få lejlighed til en ny diskussion af Danmarks radios forhold. Jeg lovede dengang at fremkomme med en redegørelse som grundlag for en sådan debat.

Der har jo tidligere været fremsat tanker om regelmæssige debatter i folketinget om Danmarks radios virksomhed — bl. a. af

hr. K. Helveg Petersen, da han som kulturminister udarbejdede sit oplæg til en ny radioordning. Også under behandlingen af den radiolov, der nu skal træde i kraft, beskæftigede man sig med denne idé, og fra nogle sider fremsattes ønsker om en radiodebat en gang årligt.

Jeg skal ikke her tage stilling til, hvor hyppigt det vil være rimeligt at have disse radiodebatter. Men jeg er i den foreliggende situation enig med hr. Erhard Jakobsen om, at der kan være forskellige problemer, som ikke var fremme under behandlingen af lovforslaget, eller som ikke blev drøftet grundigt nok, som der kan være god mening i at prøve at få afklaret, inden loven træder i kraft, og inden et nyt radiatoråd beskikkes.

Det vil være de fleste her i salen bekendt, hvad det er for nydannelser loven indeholder i forhold til radiospredningsloven af 1959, men måske vil det alligevel være gavnligt, at jeg kort resumerer de væsentligste punkter.

For det første må fremhæves den præcisering af Danmarks radios økonomiske og administrative selvstændighed, som har fundet sted. Jeg siger udtrykkelig: præcisering, idet der på dette område ikke i egentlig forstand er tale om noget nyt. Det der er sket, er, at man med den nye lov har søgt at gøre det helt klart, at Danmarks radio ikke er en statsinstitution, men en „selvstændig offentlig institution“, der ledes af et uafhængigt råd, og hvis virksomhed finansieres — ikke ved bevillinger på finansloven, men ved licensafgifter, der fastsættes med finansudvalgets tilslutning, men som indgår i en særlig fond, der ikke figurerer på statsbudgettet.

Et andet — og måske i denne sammenhæng specielt vigtigt — punkt er, at det nu udtrykkelig slås fast, at det er radiatorådet — og ikke kulturministeren — der har den endelige afgørelse i sager, der vedrører Danmarks radios programvirksomhed. Således har det også været under den gældende radiolov, idet de skiftende ressortministre har fulgt den faste praksis ikke at gribe ind i programspørgsmål, hverken ved ændring af trufne afgørelser eller overhovedet ved udtalelser om udsendelsernes indhold. Dette ved tingets medlemmer fra besvarelsenerne af efterhånden talrige onsdagsspørgsmål; nu er denne praksis lovfæstet.